

20. april 2020

Kære dagbog

Treogfyrre dage, seks uger. Så længe har jeg været hjemme. At sidde hjemme i ens hus og være inde for de samme vægge, se de samme mennesker er trættende. Dagene ligner meget hinanden. Op om morgenen, morgenmad, tjekke lektiebogen, lave lektier, frokost, lave lektier, aftensmad og så i seng. Næste dag op og ud af sengen, morgenmad, tjekke lektiebogen, lave lektier, frokost, lave lektier, aftensmad og så i seng. Næste dag... ja, jeg tror du har forstået min pointe.

Alt er vendt på hovedet. Jeg skulle have været til eksamen, haft sidste skoledag klædt ud som en tiger. Noget som man virkelig havde set frem til siden man var helt lille i 0.klasse. 9. klassernes sidste skoledag var noget af det bedste. Man gik altid at gjorde sig forestillinger om ens egen sidste skoledag, hvad man skulle være klædt ud som, vandkamp med lærerne og de andre elever selvfølgelig, turen til Tyskland efter karameller som senere skulle kastes. Jeg havde sammen med fire andre arrangeret fest. Invitationer var allerede sendt ud til 80-90 mennesker. Vi skulle have fejret at vi endelige var færdige med folkeskolen. Ak ja sådan skulle det ikke blive.

Selvfølgelig er det lidt en lettelse at folkeskolernes eksamener er aflyst, og så alligevel ikke. Hele 9. klasse er gået på forberedelse, repetition og atter forberedelse. Jeg har dog været nervøs for eksamen, for til eksamen har du *one shot* og det er det. Har du en dårlig dag eller er det ikke ens spidskompetence af et emne, jamen så er det bare ærgerlig.

Nu. Ja, nu er det ikke så stressende. Nu er det din årskarakter der tæller. Bare surt show for dem der har gået og danderet den hele året, de skal virkelig tage sig sammen nu. Heldigvis klarer jeg det virkelig godt. Mine karakterer er gode og gennemsnittet højt.

Midt i det hele er lockdown også meget afslappende. Endelig har man tid til at læse eller gå en tur ude i det fri, og så er det da kun et plus vejret er godt. Solen skinner, skyfri himmel og næsten helt vindfri. Det føles næsten som sommer. Nej, hvor jeg glæder mig til sommer egentlig. Til Sommerferien hvor jeg sammen med familien tager på vores årlige tur til Portugal. Ned til familie og sol og varme. Nu må vi se om vi kan få lov til at komme afsted. Lige nu er grænserne lukkede. Vi må vente og se hvad der sker.

Åh hvor jeg dog glæder mig til en den normale hverdag vender tilbage. Til jeg må give krammere til dem jeg holder af. Det er virkelig noget af det jeg savner meget. Det ligger i min natur og i danskernes at kramme. Men det er vigtigt at vi følger regeringens retningslinjer og tiltag så vi på et tidspunkt kan vende tilbage til en normal hverdag igen.

Imens vil jeg prøve at få det bedste ud af det. Næste måned starter jeg med at tage kørekort, hvilket er noget jeg virkelig har glædet mig til. Det er vigtigt at fokusere på alle de positive ting. Og hvem ved måske er der ikke langt til vi kan se lys for enden af tunnelen.

Kærligst din ven.